

Posamezna številka 6 vinarjev.

„DAN“ izhaja vsak dan — tudi ob nedeljah in praznikih — ob 1. uri zjutraj; v ponedeljkah pa ob 3. uri zjutraj. — Naročnina znaša: v Ljubljani v upravnistvu mesečno K 1.20, z dostavljanjem na dom K 1.50; s pošto celoletno K 20.—, polletno K 10.—, četrtletno K 5.—, mesečno K 1.70. — Za inozemstvo celoletno K 30.—. — Naročnina se pošilja upravnistvu.

Telefon številka 118.

DAN

NEODVISEN POLITIČEN DNEVNIK.

Posamezna številka 6 vinarjev.

Uredništvo in upravnistvo: Učiteljska Tiskarna, Francišanska ulica št. 8.

Dopisi se pošiljajo uredništvu. Ne frankirana pisma se ne sprejemajo, rokopiši se ne vračajo. Za oglase se plača: peti vrsta 15 v, osmrtnice, poslana in zahvale vrsta 80 v. Pri večkratnem oglaševanju po- pust. — Za odgovor je priložiti znamko.

Telefon številka 118.

Vojna na Balkanu.

Mir v Tripolitaniji. — Kaj hoče Italija. — Avstrija posreduje. — Francija in Anglija. — Rusija ne podpira balkanskih Slovanov. — Turčija osamljena in omagana.

Turčija je v hudih skripicah in zdi se, da ni zanj, nikjer izhoda. Edino kar jo še drži — je slabost drugih. Krščanske evropske države, ki tako rade povdarjajo svoje krščanstvo in ga kažejo z raznimi ceremonijami po ulicah — ne poznajo nikakega krščanstva — kadar je na vrsti njih dobiček. V tem so si cerkve in države vedno enake — vlade in klerikalci so zato vedno v najboljših zvezah.

Turčija je v boju proti Italiji omagala: Dardanele in Carigrad je sicer rešila, ampak drugače je brez moči. Italijani sede v Tripolitaniji in na grških otokih in ni se jim treba bati da jih pride Turčija preganjati. Vse kaže, da Turčija — dasi zelo nerada — hoče za enkrat skleniti mir. Italijani ga ponujajo pod zelo ugodnimi pogoji, kakor smo pisali: 1. Turčija se zadovolji stem, da so Italijani zasedli obrežje Tripolisa in Cirenejke. Turčija formalno ne priznava italijanske oblasti, vendar ne bo ovirala prodiranja Italije v notranjo deželo ter odpo- kljuje svoje čete.

2. Italija prizna versko nadoblast Kalifa v vseh provincijah Libije, z vsemi zahtevami in zavezami.

3. Italija preskrbi Turčiji posojilo 500 milijonov lir, ki jih ni treba nikoli vrniti.

4. Za obresti tega posojila jamči Italiji dvanajst zasedenih grških otokov v Egejskem morju.

Ti pogoji so stavljeni zelo zvito in skrivajo v sebi dovolj vzrokov, da se ob vsakem času lahko — vojna zopet začne. Turčija bi potem dobila lepo posojilo, ki bi ga lahko porabila za vojno proti sovražnikom, ki jo obda- dajejo; ko pa bi se opomogla, bi lahko posku- sila zopet svojo srečo v Afriki. Italija pa bi po teh pogojih dobila veliko moč v Sredozem- skem morju in bi imela proste roke na vse strani.

Najbrže ti pogoji ne bodo držali, ker bosta za to skrbela nemški kancler in grof Berchtold. Pravijo, da sta se Bethmann-Hollweg in grof Berchtold sešla v Boluslavici najbolj zaradi — Italije. Balkanske zmešnjave so bile za nju manj važne. Avstrija vidi, da bi pri mi- rovnih pogajanjih Italija lahko preveč dobila — zato posreduje. Slavna trozveža skuša na ta način rešiti mir, ki bi lahko nastal če bi ena iz treh držav kje dobila preveč. Ker hoče Nem- čija s pomočjo Avstrije ohraniti za svojo po- litiko, je bilo treba pravočasno ustaviti Italijo na njeni poti.

Predlog grofa Berchtolda je imel namen re- šiti notranjo turško homatijo vsaj na videz, da bi Italija turških stisk ne porabila zase in bi ne bila preveč visoka pri sklepanju miru. Zato se je bilo treba pomeniti z Nemčijo, da se odkaže Italijanom primeren del.

Toda Francija ima v Turčiji toliko denar- ja, da ji gre pri delitvi poštena beseda. Zato se čuje, da Francija zbira svoje ladje v Sre- dozemskem morju. Tudi Rusijo je dobila Fran- cija na svojo stran — in zdi se, da postopati v vsem po dogovoru. Anglija se ogiblje vsake večje spletke; previdno manevrira in priprav- lja svoje ladje. V Egiptu so se dogodile stvari, ki ne kažejo najlepše razmere. Zato bo morala Anglija napeti vse moči, da se čim prej izčisti kolobocija v Sredozemskem morju.

LISTEK.

M. ZEVAKO:

V senci jezuita.

»Močite, Monklar!... Poslušajte... tisti rokovanja... tisti Manfred...«

»Na sledi sem mu, sir... Dal sem zapreti ulice; falot nam ne uide...«

»On je tu,« je dejal kralj, in vse njegovo zatajeno sovraštvo je izbruhnilo v zvoku gla- su. »Tu pred vami je, komaj petsto korakov daleč... Monklar, primite tega človeka!... Naj pogine še noč... pogine na šafotu... Stra- šne muke sem mu namenil... Brž, Monklar, hitite!...«

Veliki profos je dal znamenje. Njegov po- ročnik se je postavil za Franca I. z eskorto še- stih mož. grof Monklar pa je odhitel z ostalo četo — bilo je še kakih štirideset vojakov — v smeri, ki mu jo je bil naznačil kralj.

Na kraljevem licu je zaigral strašen sme- hlaj mrzle krutosti, sovraštva in zadovoljne ma- ščevalnosti...

Nato se je obrnil k poročniku velikega profosa.

»Gospod,« je velel, »potrkajte na ta vra- ta...«

»Oficir je ubogal; kladivo je zabobnelo. Vrata so ostala zaklenjena, hiša mrkla in molčela...«

Nov, še močnejši udarec s trkalom...

Odgovarjalo je molčanje!

»Oficir se je ozrl v kralja z vprašajočim pogledom...«

»Vlomite vrata!« je ukazal Franc I. in sti- snil zobe v neizprosni odločnosti.

Rusija je torej Bolgariji odrekla vsako po- moč v vojni. Da bi se Bolgarija ne mogla ge- niti, je Rusija najela Rumunijo — in tudi grof Berchtold je bil zadnje čase tam — in Rum- unija je izjavila, da ni za vojno. Ako bi Bolga- rija sama začela vojno — jo Rumunija zada- napade. Tudi Srbija nima pričakovati nobene pomoči. Edina pot bi torej bila skupni nastop balkanskih držav. Narodi vseh štirih držav zahtevajo vojno: v Bolgariji, Srbiji, v Grški, v Črni gori. Slišali smo o shodih v Sofiji, Bel- gradu, v Atenah in po drugih mestih. Bolga- rija zahteva, naj se prisili Turčijo, da izpolni § 23. berlinske pogodbe, ki določuje avtono- mijo Macedonije.

Bolgarska vlada je začela resno misliti na položaj. Glas naroda je resen — in namerava se sklicati t. zv. veliki kabinet, kjer so zastop- pane vse stranke. Srbija na tihem pripravlja čete. Na meji se vsak dan ponavljajo spopa- di. Albanija še ni pomirjena — turške obljube so le začelo ustavile negotove boje. Turčija da- nes nima prijateljev — vendar jo še puste ži- veti. Ravnotako kakor si dediči včasih žele, da še živi bolni stric, dokler ni gotovo, kdo bo dobil dedščino. Neštetokrat smo slišali, da je Turčija potrebna zaradi evropskega miru, to se pravi, pobijanje slovanskih narodov, v turških provincijah se mora vršiti za to, da se — ohrani svetovni mir. Turčija nima sil, da bi uredila razmere, sama v sebi — čaka samo, da jo zopet rešijo drugi. Ako je ne bodo rešili — pride neizogibna vojna in končni razpad Tur- čije.

I. obrambna razstava
se otvori v nedeljo 15. sept. ob
11. uri v Jakopičevem paviljonu.

DOPISI.

Rdeč trak in naš župnik. (Iz Stožic.)
Ker ima tukajšnje gasilno društvo v mesecu septembru streljanje na dobitke v korist gasil- ski balagajni, pričakovali smo tudi župnika, ke- da se tudi on udeleži streljanja. Uverjeni smo, ker ne bo nič cvenka za njegov globoki žep, se ga gotovo ne bo udeležil. Tudi med tem društvom je naredil pred par leti, kakor pov- sod, on prepri. Gasilci namreč so se hoteli ude- ležiti pogreba z vncem in rdečim gasilskim trakom. Župnik jim je to zagrozil precel, da on ne spremlja pogreba, ako nosijo omenjeni trak, kajti rdeča barva je socialnodemokrati- čna. Konec prepira med župnikom in gasilci je bil ta, da je škof daroval neko svoto, da so si potem kupili slovenski trak. Vprašamo župnika, ali ne nosi purman tudi rdeč vrat in se ne hu- duje nad rdečo barvo? Tako tudi Vi župnik, ki odhajate že eno leto iz Ježice, nosite okoli Vašega debelega trebuha rdeč pas in se lu- dujete nad gasilci?

Marijina devica, ki piše anonimna pisma. Iz V r a n s k e g a. Žalostno sliko, kako naša fanatična duhovščina vzgaja mladino v svo- jih vsakovrstnih organizacijah, nam kaže slu- čaj, da je 10. t. m. Marijina devica Ivanka Kov- če že tretjič zaradi pisanja anonimnih žaljivih pisem sedela na zatožni klopi pred tukajšnje sodnijo in bila obsojena na šestdeset dni zapor, sedaj že drugič. Pač nesrečna žrtev! Keda- j bodo spregledali stariši in učili sami svoje o-

troke pošteno živeti, ne pa da jih učijo po de- kliskih zvezah hinavstva in obrekovanja?! Toda tudi duhovniški hujšakci se bodo morali enkrat zagovarjati za svoje žrtve.

Čebelarstva razstava v Celju. Vspored če- belarske razstave, katero priredi spodnješta- jersko čebelarstvo ob priliki svoje de- setletnice od dne 15. do 19. septembra t. l. na vrtu g. veleposestnika Sušnika na Lavi pri Celju, je sledeči: dne 15. septembra ob 9. uri dopoldne slovesna otvoritev, nato skupno ogle- dovanje razstave. Ob pol 1. uri v Narodnem domu skupen obed, ob 3. uri popoldne v mali dvorani občni zbor čebelarstva. Ob 8. uri zvečer velika veselica v veliki dvorani Narodnega doma z veseligrro »Čebelarjev god«, petjem in plesom. Dne 16. in 17. septem- bra poučna predavanja na razstavnem pro- storu ter ogledovanje vzročni čebelnjakov v okolici. Dne 18. septembra poset kmetijske šo- le v St. Jurju ob J. ž. Odhod z vlakom ob pol 4. popoldne. Dne 19. septembra zaključitev razstave ob 3. popoldne, razdelitev priznanih odlikovanj in daril ter razpečevanje še ne raz- prodanih razstavljenih predmetov. Vstopnina za celi čas razstave znaša 1 K, za enkratni vstop za odraslo osebo 50 vin., za vojake in dijake 20 vin.

DNEVNI PREGLED.

Z zlobnim namenom širijo gotovi ljudje po Ljubljani vest, da bo »Dan« s 1. oktobrom prenehal. Ker se te vesti le razširja z zlobnim namenom, da bi se »Dnevni« škodovalo, ne bo- mo v prihodnje priznavali tem krogom, ki po- leg teh, širijo še druge vesti po kotih v jav- nosti. Vse vesti o prenehanju »Dneva« so laž, ker se je »Dan« sedaj že tako razširil, posebno po Ljubljani in Trstu, da mu je vsled teh mest zagotovljen obstoj.

Kanonik Žlogar, vikarij Supin in novome- ški »Čenčemberger« do mozga blamirani. Zade- »Dolenjske novice« objavljajo naslednji iz- javi: Midva Anton Žlogar in Karol Supin iz- rečno preključevanje v članku »Pod svobodnim solncem«, natisnjenem v »Dolenjskih novicah« z dne 25. februarja 1912 št. 4, proti županu Ka- rolu Rosmanu izrečene obdolžitve s pristav- kom, da sva bila pri tem poprej v dobri veri, zanašajoča se na poročila od strani gospoda Majs Severja in drugih, katera pa ne odgo- varjajo resnici. Dostavek. Z ozirom na zgornjo izjavo podpisano uredništvo preključuje tudi iz- raz »kimovci« v članku »Pod svobodnim soln- cem«, ker ne odgovarja dejstvu. Uredništvo »Dolenjskih Novic«. — Dalje: Podpisani Ri- hard Dolenc preključim kot neosnovano vse, kar sem o gospodu K. Rosmanu, županu in po- sestniku v Novem mestu, žaljivega govoril, ker sem bil popolnoma napačno informiran. Ri- hard Dolenc, ravnatelj dež. kmetijske šole v p. Novo mesto, dne 6. septembra 1912.

Uredništvo, ki izdaje svoje dopisnike in in- formatorije. Uredništva tajnost je glavni ste- ber časnikarstva. Urednik ne sme izdati svo- jega dopisnika tudi pred sodiščem ne in mora raje utrpeti globo kazni, kakor bi izdal svoje- ga dopisnika. Ni pa tako pri klerikalnem čas- opisju in pri klerikalcih. Znana je afera »Pod svobodnim solncem«, ki je izšla v »Dolenjskih Novicah«. Dr. Pegan, ta za nas znani advo- kat še izza močanskih volitev, je prišel pred sodišče — kot zagovornik »neznanih dopisni- kov« »Dolenjskih Novic«. Tedaj so bili dopis-

niki znanega članka v »Dolenjskih Novicah« res še neka skrivnost, a pozneje jih je izdalo — uredništvo klerikalnega lista samo. — Zgoraj priobčujemo izjavo, v kateri postavlja ured- ništvo svojega dopisnika in informatorja celo — na laž. Toliko se je zanesti pri klerikalcih za tajnost. Kadar prede »prečastitim« huda, tedaj ne poznajo krščanskega usmiljenja, am- pak postavijo druge na sramotni kamen, da trpe za tisto, za kar so prevzeli odgovornost oni. Kakor hitro namreč uredništvo sprejme kak dopis v list, je dopisnik odvezan od odgo- vornosti. Drugače pa to prakticirajo klerikalni listi, ki prelomijo uredniško tajnost in izdajo rate svojega dopisnika sodniji, kakor sebe. To je močeno le pri klerikalnih listih.

Žrtev klerikalnih denunciantov. Po dolgem času je orožniško povelj. za novomeški okraj vendar dobilo poveljnika rojaka Čeha, ki ni bil samo orožnik, nego tudi človek in Slovan. Pa klerikalec tudi ne. To je bilo vzrok, da so nanj pisano gledali novomeški Nemci, še bolj pa kle- rikanci. Oboji so kot jastrebi prežili nanj ter za- sledovali v katero družbo je zahajal, katere na- rodne veselice je obiskoval. Dokler je bil stalen gost neke gostilne onokraj mostu, je imel še mir pred ovađuh. Ko pa se je o njemu nekoč trdilo, da je rekel, da v take gostilne, ki stoje na glasu kot pronsirsane klerikalne, ne zahaja več, od tedaj so tajne ovađbe proti njemu ro- male v Ljubljano, kjer nad deželnim orožni- štvom poveljuje človek, ki je že v opetovanih slučajih se izkazal več tercijala nego orožnika. O tem vrhovnem orožniškem poveljniku pripo- vedujejo, da je tako v klerikalce zaljubljen, da se čuti vsega srečnega, če more kakemu svet- niku, kakor je n. pr. Lampicijus, poljubiti blago- slovljeno roko. Posebno pa se je klerikalcem za- meril ob času prečinskih in kandidijskih občinskih volitev. Takratno vpitje klerikalnih poslancev v deželnem zboru radi teh volitev je merilo v prvi vrsti na tega nadporočnika, kot poveljnika oro- žništva v novomeškem okraju. Temu je sledilo še par ovađb v Ljubljano in od tedaj je bila za- pečatena njegova usoda. Prestavili so ga v Gali- cijo in s 15. t. m. pride v Novo mesto novi na- slednik tudi iz Galicije. Vrhovno orožniško po- velništvo ima sploh čudno manijo, da pošilja v naše kraje častnike, kojim so naše razmere popolnoma neznane in ne znajo jezika našega ljudstva. Drugod so naprednjaki vendar že iz- pregledali, da je dandanes na Kranjskem — žali- bog — res tako daleč prišlo, da ni varno zahajati v lokale, kjer imajo tudi klerikalci kot denuncij- antji svoje zavetišče. V Novem mestu pa na- prednjaki še vedno vzdržujejo tako polovičar- stvo in se prav nič ne ozirajo na to, da vsled tega najboljši med njimi postajajo žrtve kleri- kalnega denuncijantstva.

Hafnerjeva afera obnovljena. V soboto se prične en del obnove te afere, v kolikor se ista tiče v njo zapletenega moža, znanega pod ime- nom »Ubogí Urban«. Hafner je namreč po opro- stilni razsodbi pred celjskim sodiščem tožil tega Urbana kot glavno pričjo proti njemu radi raz- žaljenja časti in ob enem na odškodnino v zne- sku 8000 K. Sodišče v Kostanjevici je izreklo obsodbo nad »Ubogim Urbanom«. Zagovorniku dr. Slancu pa se je posrečilo proti ti razsodbi povzročiti obnovo kazenskega postopanja, ker so se sedaj oglašile nove priče.

Drobil iz Štajerske. Učiteljsko me- sto je razpisano na šestrazredni ljudski šoli z 1 paralelo v Sevnici (II. plačilni razred). Name- ščenje je stalno ali začasno. Prošnje do 20. sep- tembra. — Prostovoljna požarna

»Žileta... lepo ime, kaj ne da?... Oh, koliko časa jo že iščem!... V Bloau... sem jo izgubila... ali poznate Bloa?... Šest let ji je, revici mali... V Bloa... Tam sem ljubila, oh, ljubila, ljubila...«

In zdajci je kriknila divje in srdito:

»Franc, kje je tvoja hči?...«

»Ooh!« je zamrmral Franc ves pobit. »To je strašno... Ona, ki jo ljubim, je moja hči... Na svojo hčer sem položil roko... Moja hči je v tej hiši!...«

Željno je pogledal blazno žensko... Mor- da jo je hotel nagovoriti... Morda se je bil ukresal plamen iz daljne mladostne ljubezni, da bi posvetil v mrak njegovih misli!

Ta hip se je začelo zamolklo drdranje... Nekaj je pridrevilo mimo z velikim ropotom... kočija v galopu, hiteča tja v noč. In nekaj skrivnostnega in zioveščega je zavejalo od nje, kakor da vozi tajnost strašne tragedije...

Margentina je videla tisti voz...

Nova misel je obsedla njene uboge mož- gane, in planila je za kočijo s krikom:

»Ugrabili so mi hčer!...«

V naslednjem trenutku je ni bilo več vi- deti.

V daljavi je še grmel ropot koles...

Franc I. je stal kakor odrevenel in strmel za njo. Vojaki se niso upali geniti.

Tisti oficir je menda pisal kesneje, da je videl kralja, kako se je zgenil, kakor da bi ho- tel hiteti za njo, a je obstal nato, potegnil si z rokami preko čela in zavzdihnil z glasom, no- dobnim ihtenju, mrmraje nerazumljive reči, med katerimi so se razločile samo drhteče be- sedede:

»Oh, to je strašno... nezaslišano... in vendar čutim, da jo ljubim kljub temu... jaz nesrečnež!...«

In z blaznim pogledom se je ozrl proti Do- letovim vratom.

Kaj se je godilo v njegovem srcu?

Kakšen strašen boj se je bil med čutno in med očetovsko ljubeznijo?...

Ali se je res že šopirilo krvoskrunstvo na razvalinah kraljeve duše, trepetaje v preraz- draženih željah?...

Kdo je vedel to, kdo mu je videl v dno srca?

Ko se je zazdelo oficirju, da se kralju vra- ča jasna zavest, ga je vprašal naglo:

»Sire, kaj naj storimo?«

»Gospod,« je odgovoril kralj s čudnim, strašnim glasom, »ali vam nisem rekel, da vlo- mite ta vrata!...«

VI.

Pribežišče ali grob.

Manfred ni hitel; stopal je s krepkimi ko- raki.

Njegovo vajeno uho je merilo od hipa do hipa razdaljo, ki ga je ločila od bližajoče se straže.

Ugenil je bil nje bližanje in se je smehljal zaničljivo sam sebi. Hotel je zaviti v prvo stransko ulico; toda zagledal je lesketanje su- lic v temi. Skomizgnil je z rokami in šel narav- nost.

»Gospod veliki profos ima spet svojo za- bavo!« je zamrmral.

Tudi naslednja ulica je bila zaprta...

»Aha! Komedija se nadaljuje!...«

Tretja, četrta in vse nadaljne ulice, kar jih je vodilo v veliko želo prometa, vse so štr- lele od železja.

»Dobro!« je dejal Manfred. »Velike časti mi izkazujejo! Ves Pariz je v orožju, ko grem jaz mimo!...«

ter se od tu vrni ob levem bregu v Novo mesto. Toda, ker je zopet začelo deževati in je voda čimdalje bolj prihajala, so mi domačini odločno odsvetovali, zlasti ker se je med tem že delal mrak, kar nevarnost še bolj povzroča. Po dolgi trudapolni hoji mimo vasi Sv. Jakob, Grublje i. dr. sem krenil zopet na državno cesto v smeri čez St. Jernej do Novega mesta. Prehodil sem 52 km.

Najnovejša telefonska in brzjavna poročila.

PRED VOJNO NA BALKANU.

Belgrad, 12. septembra. Tu se zatrijuje v političnih in vojaških krogih, da je odločitev glede vojne med Bolgarijo in Turčijo v diplomatskih krogih že padla. Balkan torej stoji pred resnimi časi. Gotovo je, da pride do skupnega nastopa med Bolgarijo, Srbijo in Grško nasproti Turčiji.

Soifja, 12. septembra. Vlada je izdala svojim poslanikom še zadnje odredbe, ki naj jih predložijo veselilam.

GRŠKA MOBILIZUJE.

Atene, 12. septembra. Grška vlada je mobilizirala vso armado. Pod orožje je pozvala vse rezerviste in rezervne častnike. Grška vlada čaka samo še na čas in na znak Bolgarske, da skupno z njo napade Turčijo.

SRBSKO MINISTRSTVO JE ŽE SESTAV- LJENO.

Belgrad, 12. septembra. Z ozirom na nepeto stanje na Balkanu, je Nikola Pašić, srbski ministrski kabinet že sestavil. Novi kabinet stoji na stališču, da se ima tako tudi sklicati izredna skupščina. Novi kabinet sestojata: Predsedstvo in zunanje: Pašić; finance: Pačun; vojna: general Putnik; notranje: Protić; justica: Polijević; kultus: Ljuba Jovanović; javne gradnje: Jovo Jovanović; narodno gospodarstvo: Kosta Stojanović.

EVHARISTIČNI KONGRES.

Dunaj, 12. septembra. V vsej javnosti vedno bolj prevladuje mnenje, da so sklicali letošnji evharistični kongres samo zato na Dunaj, da pomagajo iz bankrota popolnoma falitni krščansko-socialni stranki, ki je izgubila na Dunaju vsak ugled in drvi v pogubo. Nad tako zlorabo vere se zgražajo celo zmerni klerikalni elementi.

Dunaj, 12. septembra. Hudo kri v vseh krogih zbujajo udeležba tirana Cuvaja na evharističnem kongresu. Ljudje so ogorčeni nad tem, da se upa človek, ki povzroča smrtno obsodbo nedolžnih ljudi, na tak kongres. Klerikalno-agitatorna tendenca priredbe in prisotnost s krvjo oškropljenih ljudi jemlje kongresu vso resnost.

KUPČIJE S KRANJSKIM ŠOLSTVOM.

Dunaj, 12. septembra. Kranjski odločujoči klerikalci se trudijo na vse pretege, da spravijo na mesto odstopivšega šolskega nadzornika J. Janežiča, profesorja Doklerja v Kranju, ki je seveda klerikalec, ki pa o ljudskem šolstvu nima niti pojma. — Nadalje čuje vaš poročevalec, da ostane Anton Černivec, ravnatelj ljubljanskega učiteljskega doma, le še pol leta na svojem mestu, potem namerava iti na dopust, nazadnje pa v pokoj. Na Černivčovo mesto hočejo imenovati prof. Doklerja, ki naj prej kot okr. šolski nadzornik nekoliko prakticira, da bo zmožen voditi c. kr. učiteljsko v Ljubljani.

(Opomba uredništva: Seveda se ne da konstatirati, koliko je na teh vesteh resnice; vendar pa je značilno, kako kupčujejo s kranjskim šolstvom!)

Zabava.

Pameten sin: Miljonar dr. Pelam je spoznal, da bogastvo ne prinaša zadovoljstva.

Na smrtni postelji piše svojemu sinu, ki je študiral na univerzi: »Ljubi sin! Spoznal sem, da bogastvo napravi človeka čisto nezadovoljnega. Odločil sem se, da zapustim vse svoje premoženje v dobrotelne namene. Vendar, predno kaj storim, hočem slišati še tvoje mnenje. Predno mi odgovoriš, dobro premisli o sledečem mojem prepričanju: Tisoč je slabo, stotisoč je slabše in milijon je najslabše za pridnega človeka na svetu.«

Drugi dan je dobil oče brzjavko: »Dr. Pelam v Y. Pripravljen sem na najslabše.«

Kuhinjska skrivnost. Gost: To je vendar proti pravilu, da se ribo servira pred juho.

Natakar (zaupno): »Gospod! Je že skrajni čas, da pride riba na mizo.«

V nedeljo je župnik posebno dolgočasno in sila dolgo pridigoval. Vsi so upali: sedaj pa sedaj bo nehal — a on je govoril dalje.

»Tako pridemo do prerokov. Imamo velike in male preroke. Najprej hočem o velikih prerokih govoriti.« In je govoril, govoril in govoril...

»Ker smo z velikimi preroki pri koncu, pridejo mali preroki na vrsto.« In je govoril, govoril in govoril...

»In ker smo tudi z malimi preroki pri koncu, pridemo do Jeremije.« »Kateri prostor,« tako je govoril župnik, »bi dali Jeremiji.«

Kar se oglasi nestrpnost v ozadju cerkve: »Jeremija lahko zavzame moj prostor, jaz grem tako domov.«

Listnica uredništva: G. G. v Trstu: Pride!

Pridobivate novih naročnikov!

Odgovorni urednik Radivoj Korene.
Last in tisk »Učiteljske tiskarne.«

Mali oglasi.

Več dobrih stanovanj za dijake ima na razpolago »Prva anončna pisarna.«

Radi drugega podjetja se proda krojaška obrt v kateri delajo 3 do 4 delavci, eventuelno se sprejme tudi kompanjon. Natančneje v »Prvi anončni pisarni.« 591—10

Sobico s posebnim vhom išče gospodična, najraje blizu »Pripravnice«. Ponudbe s ceno pod »Takoj« na »Prvo anončno pisarno.«

Meblovana soba s posebnim vhom se ceno odda stalnemu gospodu. Vpraša se: Emonska cesa 2. 626—4

Šolske knjige za vse srednje, meščanske in ljudske šole

v najnovejših odobrenih izdajah ter vse šolske potrebščine v najboljši kakovosti priporoča po zmerni ceni

L. Schwentner

v Ljubljani, Prešernova ulica 3.
Poslopje mestne hranilnice.

Pri nakupu „pravega Francka“ izvolite paziti na to-le varovalno znamko.

Zavrnite previdno podobne zavoje kot ne „pravi Franck“.

Tovarna
v Zagrebu.

Proizvod najboljših
sirovin.

al im 122/24577

*Ozirajte se na tvrdke,
ki oglašajo v „Dnevu“.*

Tvrdka Gričar & Mejač

Ljubljana, Prešernova ulica šte. 9

priporoča svojo bogato zalogo

izgotovljenih oblek za gospode
in gospe, dečke in deklice.

POZOR! POZOR!

== Še nikdar niste kupili po tako nizkih cenah! ==

Radi velike zaloge vseh
šolskih in uradniških potrebščin

kakor tudi galanterijskih predmetov prodajam
po zelo nizkih cenah na drobno in debelo.
Trgovina s papirjem in galanterijskim blagom:

FR. IGLIČ, Ljubljana

Mestni trg št. 11.—13. - Mestni trg št. 11.—13.

POZOR! POZOR!

Ravnokar došla velika izbira oblek za šolsko mladino

za deklice in dečke. — Najnovejše obleke, površnike in raglane za gospode. Najmodernejšo in največjo izbero damske konfekcije, kakor paletaje, raglane, kostume, jopice, krila in bluze po priznani najnižjih cenah priporoča

„Angleško skladišče oblek“
O. Bernatovič, Ljubljana, Mestni trg št. 5.

Vse na tukajšnjih in zunanjih učnih zavodih vpeljane šolske knjige

ima v predpisanih izdajah in veliki množini v zalogi tvrdka

Ig. pl. Kleinmayr & Fed. Bamberg

trgovina s knjigami in muzikalijami

Ljubljana, Kongresni trg šte. 2.

Seznamki učnih knjig se oddajajo zastonj.

Prvi slovenski zas. trgovski tečaj Ljubljana, Gosposka ulica šte. 81I. (preje internat „Mladika“)

lastnik Fr. Gärtner

izprašan na c. kr. trgovski akademiji v Gradcu za pouk trgovskih predmetov, izprašan za pouk strojepisja, za pouk merkantilnih predmetov na obrtnih nadaljevalnih šolah, strokovni učitelj na obrtni nadaljevalni in trgovski gremijalni šoli, mestni učitelj v Ljubljani.

Večerni tečaji

za dame in gospode.

Strojepisje, desetprstni sistem.

Stenografija, slov., nem. za začetnike.

Prijave ustno ali pismeno.

Učnina nizka!

Šol. leto 1912/13.

Šolnina K 160.—.

Predmeti: Trgovsko računstvo in kontokorent, trg. korespondenca slov., nem., knjigovodstvo: enostavno, dvostavno, ameriško, nauk o trgovini, nauk o menicah, nauk o blagu, kontorna dela, stenografija slov., nem., trgovski zemljepis, strojepis, nemščina, laščina, kaligrafija, manipulacija v odvet, in not. pisarnah.

30 učenih ur na teden.

Vpisovanje vsak dan od 9.—1. in od 3.—5. ure.

Desetmesečni trgovski tečaj

samo za gospodične.

Traja deset mesecev.

Knjigovodstvo: enostavno, dvostavno, ameriško. Korespondenca: slov., nem. Obiskuje se lahko tudi en sam predmet.

30 učenih ur na teden.

Pisnim prijavam je priložiti izpričevalo.

Večerni tečaji

za dame in gospode.

Knjigovodstvo: enostavno, dvostavno, ameriško.

Korespondenca: slov., nem.

Obiskuje se lahko tudi en sam predmet.

Učna doba kratka!

Desetmesečni trgovski tečaj se prične 2. oktobra t. l.

Preskrbovanje služb.

Pazite na naslov!

Moderno opremljen.

Mnogo priznanj strokovnjakov in trgovcev!

Večerni tečaji (popolnoma ločeni od 10 mesečnega) se prične 15. oktobra.

Mnogo priporočil in zahvalnih pisem staršev in gojencev!